

Arrest

nr. 183 523 van 7 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Garmak in het district Nawur van de provincie Ghazni. U bent Hazara van etnische origine. U verklaart geboren te zijn op 18 april 1999 en dus nog minderjarig te zijn.

In uw regio vervolgen de taliban de Sjiïeten en de Hazara. In de winter van het jaar 1389 (2010) verliet uw familie Garmak omdat uw oudere broer H. enkele maanden voordien door de taliban gedood werd. Uw familie verhuisde naar Iran. U had geen verblijfsdocumenten in Iran. U woonde tot 2014 in Iran. Omdat de Iraanse overheid jonge Afghaanse mannen rekruteert om de wapens op te nemen in Syrië besloot uw familie dat u Iran moest verlaten. Uw vader contacteerde een smokkelaar. U reisde via Turkije naar Griekenland waar u gedurende zeven maanden verbleef in een opvangcentrum en in de gevangenis. Vanuit Griekenland reisde u verder naar België. U diende geen asielaanvraag in bij de

Griekse autoriteiten of in een andere Europese lidstaat. Op 29 juni 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u de taliban vreest en omdat u er geen verwanten meer heeft. Ter staving van uw asielaanvraag legt uw advocaat na het gehoor een kopie van een oud Afghaans identiteitsdocument, enkele foto's en een advies opgemaakt door een psycholoog op 17.11.2015 neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid bij aankomst in België geen geloof kan worden gehecht. U verklaarde op het moment van uw asielaanvraag geboren te zijn op de 29ste van de eerste maand van het jaar 1378 in de Perzische kalender (18.04.1999 GK – zie Bureau MINTEH: fiche niet begeleide minderjarige en verklaring DVZ – vraag 4). Tijdens uw gehoor voor het CGVS hield u vast aan de eerder aangehaalde dag en maand maar situeerde u uw geboorte nog een jaar later, in het jaar 1379 (cgvs p.3). Vanwege de door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 juni 2015 geuite ernstige twijfel betreffende de door u opgegeven leeftijd werd op 2 juli 2015 een medisch onderzoek uitgevoerd in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Uit dit onderzoek bleek dat u een leeftijd had van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Bovendien dient dan ook te worden besloten dat u de asielinstanties door het opgeven van een foutieve lagere leeftijd(en) heeft willen misleiden om op basis van uw vermeende minderjarigheid aanvullende bescherming te bekomen. Deze vaststelling ondergraaft op ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Verder werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit en verblijf in het district Nawur van de provincie Ghazni. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de onmiddellijke omgeving van het dorp Garmak allerm minst overtuigt. Gevraagd naar omliggende dorpen geeft u de namen Giro, Isar (Hesar), de berg Koi Espi en Bolaq Tukhta (Bulaq Tughnah) op. Gevraagd of u nog dorpen kent vernoemt u Qar Qol (Qarah Qol – Qarah Qowl), de Koi Rash berg en Kamrak (cgvs p.6-8). Op de ter beschikking van het CGVS zijnde kaarten en satellietbeelden werd geen vermelding teruggevonden van een omliggend dorp van Garmak dat de naam Giro draagt. Wel wordt een dorp Giru Qowl teruggevonden op enkele kilometers ten westen van Garmak. Dit dorp is echter allerm minst een omliggend dorp van Garmak. Wanneer het CGVS informeert welke dorpen er naast Giro liggen geeft u de namen Qol Lamda, Mokhto Parda en Gulzar op. Deze namen werden evenmin op de ter beschikking van het CGVS zijnde kaarten en satellietbeelden teruggevonden. Giro situeert u in de richting van de berg Koi Rash (cgvs p.11). Uit de bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden blijkt de berg Koi Rash ten zuidoosten van Garmak te liggen en Giru Qowl in het (zuid)westen. Het dorp Isar (Hesar) situeert u correct in de onmiddellijke nabijheid van Garmak, gelegen tussen uw dorp en Gardan Deh (cgvs p.7). Wanneer het CGVS echter informeert welk dorp in de richting van de zonsopgang, dus het oosten, ligt vernoemt u

Hesar. In de richting van de zonsondergang situeert u het eerder door u vernoemde dorp Bulaq Tukhta (Bulaq Tughnah). In werkelijkheid ligt het dorp Hesar pal ten westen van Garmak en Bulaq Tughnah ten oosten van Garmak en dient er te worden vastgesteld dat u de windrichting van deze dorpen eenvoudigweg omwisselt.

Gevraagd hoeveel tijd een wandeltocht tussen Garmak en Hisar in beslag neemt stelt u dat de duur ongeveer één uur bedraagt (cgvs p.8). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de afstand tussen beide dorpen minder dan een kilometer bedraagt. Ook wanneer rekening gehouden wordt met het feit dat beide dorpen op grote hoogte gelegen zijn en de wegen tussen deze dorpen waarschijnlijk minder snel bewandelbaar zijn roept uw inschatting van de afstand tussen beide dorpen ernstige vragen op. De dorpen die wel op de ter beschikking zijnde kaarten of satellietbeelden terug te vinden zijn in de nabijheid van Garmak zoals Shiniah, Dargani, Barigah, Tukrang en Safidak blijken u geheel onbekend (cgvs p.7 en 9). Ook de wat verder gelegen dorpen Tusli (Tulsi) ten zuidoosten en Qala Sultan ten westen kan u geheel niet situeren (cgvs p.11). Het dorp Khushk Qol situeert u dichtbij Gardan Deh (cgvs p.7). In werkelijkheid liggen de door u niet gekende dorpen Shiniah, Darghani en Barigah tussen Gardan Deh en Kkushk Qol. Kamrak (Kamarak) situeert u vaag voorbij Hesar, het dorp ten westen van Garmak dat u foutief ten oosten plaatst (cgvs p.11). In werkelijkheid ligt Kamarak pal ten noorden van Garmak.

Verder verklaart u dat er geen dorpen in de onmiddellijke omgeving van Garmak zijn die voornamelijk door Pasjtoen bewoond worden. U stelt correct dat de Pasjtoen meer in de richting van Ghazni stad wonen. Wanneer het CGVS echter informeert in welke districten de Pasjtoen wonen blijkt u hier geheel niet op te kunnen antwoorden. Welke districten er in de richting van Ghazni stad liggen weet u evenmin. Ter verklaring voor uw onwetendheid stelt u dat Ghazni erg veel districten telt en u erg jong was toen uw familie Afghanistan verliet. (cgvs p.12-14). Dat u geheel geen idee heeft welke districten ten oosten van Nawur liggen doet opnieuw vragen rijzen betreffende uw beweerde herkomst uit dit district. Aan uw beweerde minderjarigheid en bijgevolg uw jonge leeftijd op het moment van vertrek uit Afghanistan werd reeds gesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Bijkomend dient te worden opgemerkt dat uw kennis van de veiligheidssituatie in uw voorgehouden district van herkomst Nawur allerm minst overtuigt. Gevraagd wanneer de taliban opkwam stelt u dit niet te weten. Wanneer het CGVS informeert of er ooit periodes waren in uw district tijdens dewelke er geen problemen waren met de taliban stelt u dat het weliswaar mogelijk is dat er rustigere periodes waren maar dat u zich dit niet kan herinneren. Op de vraag wanneer u de taliban de eerste maal zag in Nawur geeft u het bijzonder vage en nietszeggende antwoord dat u toen nog in de regio was. Verder stelt u dat u eigenlijk Kuchi zag, nomadische Pasjtoen, maar dat zij onderling inwisselbaar zijn met de taliban (cgvs p.12). Wanneer het CGVS informeert of er lokale taliban in uw regio aanwezig waren stelt u aanvankelijk te denken van niet om hier onmiddellijk aan toe te voegen dat het misschien wel het geval was. Ter verklaring voor uw weinig consistente antwoord stelt u dat u destijds nog te jong was. Aan uw voorgehouden leeftijd wordt echter zoals gesteld geen geloof gehecht. Van iemand die verklaart dat de taliban niet alleen aanwezig waren in zijn district in de periode van zijn vertrek maar dat zij in deze periode ook zijn oudere broer doodden mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen aflegt betreffende de veiligheidssituatie in zijn regio. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent maakt uw bewering dat u uit Nawur afkomstig bent en hier tot 2010 verbleef ongeloofwaardig.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de toegang tot de gezondheidszorg in uw regio. U stelt één kliniek te kennen in de plaats Sarnayak, ongeveer een uur rijden van het dorp Hisar. Andere klinieken waren er volgens u niet (cgvs p.10). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat er in 2004 al zes medische voorzieningen waren in uw regio. In deze lijst wordt geen melding gemaakt van een kliniek in een plaats met de naam Sarnayak. Over de kliniek in Sarnayak stelt u bovendien eerst dat het een nieuwe kliniek betreft die na uw vertrek gebouwd werd. Gevraagd of u ook klinieken kent gebouwd voor uw vertrek uit Nawur verwijst u vervolgens opnieuw naar de kliniek in Sarnayak. Wanneer het CGVS informeert welke kliniek er dan na u vertrek gebouwd werd stelt u, geheel tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen, dat u zei dat er misschien wel nieuwe klinieken bijgekomen zijn na uw vertrek uit het district, maar misschien ook niet (cgvs p.10-11). Uw met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie tegenstrijdige en bijzonder weinig consistente verklaringen over de in uw regio aanwezige gezondheidsinstellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw bewering uit Nawur afkomstig te zijn. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u tussen 2010 en 2014 als illegale Afghaanse vluchteling in Iran verbleef (verklaring DVZ – vraag 10) en dit land diende te verlaten vanwege uw vrees gerekruteerd te worden voor de oorlog in Syrië (vragenlijst CGVS – vraag 5). Er dient immers te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de verblijfsplaatsen van uw familieleden in Iran en weinig aannemelijke verklaringen aflegt betreffende de prijs die uw familie betaalde voor uw vlucht uit Iran. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u van 2010 tot aan

uw vertrek 2014 in de stad Teheran woonde (verklaring DVZ – vraag 10) waar uw ouders (verklaring DVZ – vraag 13) en uw nog in leven zijnde broer en zussen (verklaring DVZ – vraag 17) nog steeds zouden verblijven. Voor het Bureau MINTEH verklaarde u echter op het ene moment dat u samen met uw ouders in Teheran zou hebben verbleven (fiche minderjarigen p.1) om even verder te beweren dat uw ouders en uw broer in de stad Karaj, op zo'n twintig kilometer van Teheran, verbleven. En waar uw zuster op de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw ouders in Teheran verbleven stelde u op het Bureau MINTEH dat zij nog steeds in Garmak woonden (fiche minderjarigen p.3). Al evenmin overtuigend is uw bewering dat uw vader 24 miljoen Iraanse rial betaalde aan de smokkelaar voor uw reis naar België. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat dit bedrag ongeveer overeenstemt met 718 euro. Verder blijkt dat de prijzen die mensensmokkelaars hanteren meestal een veelvoud bedragen van het bedrag dat u beweert betaald te hebben, en dat enkel de oversteek van Turkije naar Griekenland meer kost dan het totale bedrag dat uw vader voor uw reis naar België betaalde. Het voorgaande doet vermoeden dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op de wijze waarop u van uw thuisland Europa bereikte. Ten slotte dienen vragen gesteld te worden bij uw verklaringen tijdens het gehoor dat u in Afghanistan geen formele scholing genoten zou hebben maar thuis zou hebben leren lezen en schrijven van uw vader (cgvs p.4). U stelt dat u niet naar school ging vanwege de slechte veiligheidssituatie in uw regio en omdat u uw vader op het land moest helpen. Zoals hiervoor reeds werd vastgesteld kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerdde herkomst uit en verblijf in het district Nawur. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u geen scholing genoot vanwege de slechte veiligheidssituatie in dit district en uw vader daar op het land moest helpen. Daarenboven moet opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor voor het CGVS over een goede pengreep bleek te beschikken, een kaart van de omgeving tekende tijdens het gehoor en vlot uw handtekening zette. Uw bewering dat u geen enkele formele scholing genoot roept dan ook ernstige vragen op. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweringen afkomstig te zijn uit en verbleven te hebben in het dorp Garmak gelegen in het district Nawur van de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerd verblijf in uw regio van herkomst in Afghanistan in de jaren voorafgaand aan de voorgehouden periode van vertrek kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw vertrek uit Afghanistan in Ghazni, district Nawur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd bij het indienen van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerdde herkomst uit en verblijf in het district Nawur van de provincie Ghazni. U werd er vervolgens op

gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/ of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Ook na confrontatie volhardde u in uw verklaringen (cgvs p.15).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volhardten in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Inzake het door u neergelegde identiteitsdocument (taskara) dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Hoe dan ook toont dergelijk document uw verblijf in Garmak, Afghanistan niet aan. Wat betreft de drie foto's waarop u poseert dient te worden vastgesteld dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Foto's kunnen bovendien een gesolliciteerd karakter hebben, waarbij de personen die erop te zien zijn acteren of poseren, en in dit geval niet als bewijsmateriaal worden aangenomen. Hoe dan ook kan uit deze foto's niet afgeleid worden waar en wanneer zij genomen werden zodat zij geen bewijs kunnen leveren van uw herkomst uit en verblijf in Afghanistan of uw verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Iran. Wat betreft het advies dd.17.11.2015 opgemaakt door een psycholoog in België moet worden gesteld dat uit dit attest blijkt dat de psycholoog zich voor wat betreft de mogelijke oorzaken van en/of aanleidingen tot uw problemen baseerde op uw verklaringen hetgeen onmogelijk als een objectieve en betrouwbare bron kan worden aanzien. Het attest is dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker voert aan dat verweerder een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden.

Betreffende zijn leeftijd benadrukt verzoeker dat het niet zijn doel was om de Belgische asielinstanties te misleiden. Hij stelt dat hij nooit zijn echte geboortedatum kende, enkel de door zijn vader gegeven datum. Hij wijst erop dat hij in een klein dorpje is geboren en dat zijn geboorte nooit officieel werd ingeschreven in een register, zodat het onmogelijk is om meer bewijzen te verzamelen.

Betreffende zijn afkomst wijst verzoeker erop dat hij zes naburige dorpen heeft geciteerd (Giro, Isar, de berg Kol Espi, Bolaq Tukhta, Qar Qol, de berg Kol Rash en Kamrak). Hij blijft van mening dat Giro wel bestaat en stelt dat het moet worden beschouwd "*als een soort van verzameling van dorpen (plat)*". Hij heeft inderdaad de windrichting omgewisseld bij de geografische locatie van Bulaq Tukhta en Hisar ten opzichte van Garmak. Volgens hem gebeurt dat wel vaker. Verder houdt hij vol dat een wandeling tussen Garmak en Hisar een uur in beslag neemt. Uit de aan zijn verzoekschrift toegevoegde satellietbeelden leidt hij af dat de afstand tussen de twee dorpen 3,7 (2,7 + 1) kilometer is. Betreffende de aanwezige gezondheidsinstellingen stelt verzoeker dat er sprake is van een misverstand en dat hij de vraag heeft begrepen als of er artsen zijn in zijn regio. Sarnayak is een gezondheidsinstelling die werd gebouwd na zijn vertrek. Hij volhardt in zijn verklaringen. Volgens hem werden verschillende elementen niet in aanmerking genomen, zoals zijn ongeschooldheid, het feit dat hij in Garmak is geboren en er een groot deel van zijn leven heeft doorgebracht. Hij wijst ook op psychologische problemen.

Aangaande zijn verblijf in Iran stelt verzoeker dat hij tussen 2010 en 2014 met zijn ouders, broer en zussen in Karaj verbleef en dat hij Iran verliet uit vrees om te worden gerekruteerd voor de oorlog in Syrië. Zijn gezin woont daar nog. Wat betreft de prijs voor zijn reis stelt verzoeker dat zijn vader 24 miljoen toemans heeft betaald, dat een toeman overeenkomt met 10 rial, zodat 7180 euro werd betaald en zijn verklaringen bijgevolg geloofwaardig zijn.

Verder stelt verzoeker dat hij in Afghanistan nooit formele scholing heeft genoten en dat zijn vader hem lessen heeft gegeven. Hij stelt dat hij zelfstandig is en in staat is om zich snel aan te passen en nieuwe dingen te leren. Sinds zijn aankomst in België heeft hij vorderingen gemaakt.

Verzoeker meent in het algemeen te kunnen concluderen dat verweerder zijn asielaanvraag te streng heeft beoordeeld. Hij wijst erop dat verweerder zijn problemen niet beoordeelt, namelijk de dood van zijn broer en zijn vrees om te worden vervolgd door de taliban en IS omwille van zijn Hazara-afkomst. Hij meent dat het genoegzaam bekend is dat Hazara een vervolgte etnische groep vormen en verwijst dienaangaande naar een aantal internetartikels.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift satellietbeelden (stuk 3), vier internetartikels (stukken 4-7), psychologische attesten (stuk 8) en informatie over de rial (stuk 9).

Per fax brengt verzoeker op 31 januari 2017 een aanvullende nota met stukken bij (rechtsplegingsdossier, stuk 7)

Ter terechtzitting legt verzoeker een brief van zijn advocaat in Afghanistan, twee onderwijsattesten uit Verviers en een envelop neer. Tevens legt hij een USB-stick neer met daarop de volgende stukken: een document in verband met zijn vader en hemzelf, documenten van de onderwijsinstelling in Verviers, twee videofilmpjes, vier foto's en een printscreen van *Google Maps* (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 3, § 1, eerste lid PR RvV dienen alle processtukken aan de Raad te worden toegezonden bij ter post aangetekende brief. Een faxbericht kan niet worden beschouwd als een dergelijke brief. Bijgevolg worden de aanvullende nota en bijhorende stukken die op 31 januari 2017 door verzoeker per fax aan de Raad werden bezorgd (rechtsplegingsdossier, stuk 7) door de Raad niet in overweging genomen.

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de documenten en de foto's hiervan betreffende verzoeker en zijn vader (rechtsplegingsdossier, stuk 9, USB-stick) door de Raad niet in overweging genomen.

Verzoeker voert aan dat zijn broer door de taliban werd vermoord en dat hij in Iran wordt gedwongen om te gaan vechten in Syrië. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden geboortedatum, (ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde afkomst uit het district Nawur van de provincie Ghazni en bijgevolg evenmin aan het asielaanvraag dat er zich zou hebben afgespeeld, (iii) ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Iran tussen 2010 en 2014 als illegale, Afghaanse vluchteling, (iv) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn profiel van ongeschoolde, en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 15). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Er dient voorts vastgesteld dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift (p. 1) nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum. Hieruit blijkt dat hij, hoewel hij in onderhavig verzoekschrift het tegendeel beweert, wel degelijk tracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ongeschoold is, dient er vooreerst op gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht geen geloof gehecht aan verzoekers beweerde lage scholingsgraad. Verzoeker komt

in onderhavig verzoekschrift dienaangaande niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer. De bijgevoegde attesten van een onderwijsinstelling uit Verviers (rechtsplegingsdossier, stuk 9) doen hieraan geen afbreuk.

Uit de bijgevoegde psychologische attesten (verzoekschrift, stuk 8), blijkt bovendien nergens dat verzoeker niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een gehoor of tot het afleggen van geloofwaardige en coherente verklaringen.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn afkomst uit het district Nawur van de provincie Ghazni te weerleggen. Waar hij stelt dat Giro wel bestaat en moet beschouwd worden "*als een soort van verzameling van dorpen (een plat)*", brengt hij geen enkel stuk bij ter staving van deze bewering. Dat de aanduiding van dorpen naar windrichting vaak gepaard gaat met een omwisseling van de windrichtingen, is eveneens een gratuite en blote bewering vanwege verzoeker. De bij het verzoekschrift gevoegde satellietbeelden (stuk 3) tonen inderdaad aan dat de afstand tussen Garmak en Hesar 2,7 kilometer bedraagt, doch dit doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker vele van de omliggende dorpen niet kent of niet/foutief kan situeren, dat hij niet weet in welke districten de Pashtounen wonen of dat hij niet weet welke districten ten oosten van Nawur liggen.

Waar verzoeker stelt dat hij de vraag naar de in zijn district aanwezige gezondheidsinstellingen verkeerd had begrepen, komt hij niet verder dan een *post factum*-verklaring. Hij maakte hiervan tijdens zijn gehoor geen enkele melding, hoewel hij er bij aanvang van zijn gehoor op werd gewezen dat hij problemen diende te melden.

Betreffende zijn beweerde verblijf in Iran, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het bevestigen van één versie van de dienaangaande terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen uiteraard op zich deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt. Betreffende het betaalde geld voor zijn reisweg, dient vastgesteld dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk verklaarde dat zijn vader 24 miljoen Iraanse rial betaalde (administratief dossier, stuk 17, verklaring 30), zodat zijn uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift (stuk 9) over de touman niet relevant is. Uit de ter terechtzitting neergelegde filmpjes en foto's (rechtsplegingsdossier, stuk 9, USB-stick) valt geenszins af te leiden waar of wanneer deze filmpjes werden gemaakt. Filmpjes zijn immers gemakkelijk te manipuleren naar plaats, tijd en omstandigheden. Zij zijn dan ook niet van aard zijn verblijf in Iran, noch in de Afghaanse provincie Ghazni aan te tonen.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 4-7) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Het document van verzoekers Afghaanse advocaat (rechtsplegingsdossier, stuk 9) is evenmin van aard een ander licht te werpen op de motieven uit de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

De neergelegde envelop (rechtsplegingsdossier, stuk 9) toont enkel aan dat verzoeker in België post heeft ontvangen uit Kabul.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Nawur, provincie Ghazni, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER